

عنوان مقاله:

اثر مصرف سیلیس و تنش نیتروژن بر شاخصهای خوابیدگی برنج رقم طارم محلی

محل انتشار:

سیزدهمین همایش علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران و سومین همایش علوم و تکنولوژی بذر ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

رضا رحیمی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین، گروه زراعت، ورامین، ایران

سلمان دستان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، گروه زراعت، تهران، ایران

عباس قنبری مالیده - دانشگاه آزاد اسلامی واحد جویبار، گروه کشاورزی، جویبار، ایران

حسن سلیمی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین، گروه زراعت، ورامین، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی تنش نیتروژن و کاربرد سیلیس بر شاخصهای خوابیدگی برنج رقم طارم محلی، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه پژوهشی واقع در ساری در سال 1391 اجرا شد. سطوح 0، 250، 500 و 750 کیلوگرم سیلیس در هکتار به عنوان عامل اصلی و عدم مصرف نیتروژن در مراحل پایه، ابتدای پنجه دهی، ظهور خوشه آغازین و خوشه دهی کامل به عنوان عامل فرعی در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که بالاترین میزان حرکت خمش میانگرمه 4 برابر 1742 و 1777 گرم در سانتیمتر به دلیل افزایش طول خوشه و ارتفاع گیاه با مصرف 500 و 750 کیلوگرم سیلیس در هکتار مشاهده شد، ولی پائینترین میزان حرکت خمش میانگرمه 4 معادل 1577 و 1317 گرم در سانتیمتر تحت اثر تیمار شاهد و مصرف 250 کیلوگرم سیلیس در هکتار به دست آمد. با افزایش مصرف سیلیس در مقایسه با شاهد میزان همیسلولز ساقه افزایش یافت. بیشترین عملکرد دانه 657/3 گرم در متر مربع با مصرف 750 کیلوگرم سیلیس در هکتار تولید شد. بیشترین حرکت خمش میانگرمه 4 تحت اثر عدم مصرف نیتروژن در مرحله خوشه دهی کامل مشاهده شد. همچنین بالاترین غلظت سلولز و لیگنین ساقه تحت اثر عدم مصرف نیتروژن در مرحله خوشه دهی کامل حاصل شد. حداکثر عملکرد دانه 587/3 گرم در متر مربع تحت اثر عدم مصرف نیتروژن در مرحله پایه تولید شد. بنابراین مصرف 750 کیلوگرم سیلیس در هکتار به عنوان تیمار مناسب بود و مراحل ابتدای پنجه دهی و ظهور خوشه آغازین به دلیل کاهش عملکرد حساسترین مرحله رشدی گیاه برنج به کود نیتروژن تعیین شدند.

کلمات کلیدی:

برنج، حرکت خمش، سیلیس، عملکرد دانه، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/312848>

